

der efter års indsats begyndt at komme på rette vej – igen som et resultat af et godt samarbejde mellem stat, amter og kommuner. Ret vej er ikke hele vejen. Retningen er sat, og vi skal fortsætte ad den vej i årene, der kommer.

De ældre har krav på, at sundhedsvæsenet fungerer, og at der er god forsyning af ældrevenlige boliger. Siden 1993 er det samlede antal ældreboliger vokset. Vi har satset målrettet netop på flere ældreboliger for at give vore ældre mulighed for at opretholde en tilværelse, der ligger så tæt som muligt op ad den tilværelse, de hidtil har kendt.

Men for at det skal lykkes, skal vore ældre også have ordentlig hjælp i deres hjem til rengøring, til praktiske gøremål og til mere personlige ting. Hjælpen skal være vel tilrettelagt. Det er vigtigt, at det, der bliver lovet, også bliver holdt. Men der er meget stor forskel på, hvor godt hjemmehjælpen er organiseret ud over landet. Det kan de ældre ikke være tjent med. Regeringen ser positivt på, at der nu lokalt tilbydes de ældre valgmuligheder, når det gælder praktisk hjælp i hjemmet.

Så til det andet store område: Familiens trivsel og børnenes uddannelse. Familieliv og arbejdsliv skal hænge bedre sammen. Det er godt for børnene, at deres forældre har arbejde, men det forhold, at mange flere småbørnsforældre er kommet i arbejde i de senere år, er en stor del af forklaringen på den voldsomme vækst i efterspørgslen, vi har set, efter offentlig børnepasning.

Der er i årene 1993-97 skaffet ekstra 130.000 børnepasningstilbud i danske kommuner. Kommunerne har faktisk udrettet mere, end vi for fire år siden troede var nødvendigt for fuld dækning af behovet, men der er endnu et stykke vej til målet.

Vi ved også godt, at mange småbørnsfamilier har brug for en mindre stresset hverdag. Regeringen vil derfor opfordre arbejdsmarkedets parter til at drøfte en udvidelse af adgangen til deltidsarbejde for ansatte med små børn.

Regeringen vil som bidrag til større ligestilling i ansvaret for småbørnene komme med forslag om en to ugers forlængelse af barselorloven for mænd. Regeringen vil med arbejdsmarkedets parter drøfte mulighederne for en smiddiggørelse af børnepasningsorloven og drøfte en ændring af funktionærloven, så gravide får adgang til fuld løn under sygdom. På de statslige arbejdspladser vil der blive givet tilbud om adgang til hjemmearbejdspladser.

Større hensyn til familiernes behov vil i sig selv fremme ligestillingen mellem kvinder og mænd, og som led i styrkelsen af ligestillingen vil regeringen også forslå at ændre pensionslovgivningen, sådan at kvinder og mænd får udbetalt den samme årlige pensionsydelse.

Børnene er nøglen til fremtiden. Skolen er nøglen til børnenes fremtid. Vores fremtid afgøres derfor i høj grad af, hvordan skolen er nu. Regeringen har – inden for de gode rammer, folkeskolen angiver – igangsat en lang række initiativer og forsøg med at gøre tingene anderledes, end vi plejer. Lærere, forældre, kommuner, politikere – alle har vi et ansvar for kvaliteten i folkeskolen; alle er vi optaget af, at børnene lærer at læse, lærer at skrive, lærer at regne, og at de lærer at bruge en computer.

Vi kan ikke være bekendt at give vore børn mindre end det bedste. Vi skal ruste dem alle til at uddanne sig videre, og vi er på rette vej. For aldrig før har en så stor del af en ungdomsårgang været i gang med en uddannelse. Der er skabt flere pladser på gymnasier, på erhvervsskoler, på universiteter og på læreanstalter. Otte ud af ti er nu i gang. I år 2000 er det vores mål, at det er ni ud af ti.

Regeringens mål er et tilbud om en god ungdomsuddannelse til alle, uanset om man nu vælger fagligt, teoretisk eller en kombination deraf. Vi vil inspirere til, at flere vælger en faglig uddannelse; ellers bliver der jo mangel på håndværkere på fremtidens arbejdsmarked.

Regeringen vil i efteråret indlede trepartsdrøftelser med arbejdsmarkedets parter. Vi forventer, at parterne også ved forårets overenskomstforhandlinger vil vise ansvarlighed, som de har gjort det hidtil, så vi kan fastholde moderate omkostningsstigninger og skabe flest mulige nye ekstra job.

Vi skal drøfte, hvordan vi i fællesskab kan fremme udviklingen af et rummeligt arbejdsmarked, hvor mennesker med nedsat arbejdsevne kan fastholde eller genvinde beskæftigelsen. Vi skal give plads for dem, der endnu ikke har fået en chance.

Det handler om, at virksomhederne i højere grad skal påtage sig et socialt ansvar. Det handler også om »projekt arbejdspladsfastholdelse«, som er vigtigt som initiativ, og vi har allerede gode erfaringer hermed. Fleksjobbene skal udbredes som et positivt alternativ til, at alt for mange henvises til førtidspension.

Så skal vi også enes om en aktiv seniorpolitik, vi skal tilskynde til et senere og mere grad-